

Jistý a pravdivý příběh

Odchází, na nohou vážky,
papírky tenké z cigaret má.
Mává mi z výšky a z té dálky,
věž opouštěná ptáky to jsem já.

Na druhém konci tunelu,
o kterém každý chtěl by vědět, co je
vlastně tam.
Jestli se ale příliš nepletu,
vidím tam kostry holubů a zbytky
kupletů.

Poslyšte tenhle smutný příběh,
který je zaručeně pravda.
O tom jak Madla od zdymadla
padla, když pustila se madla.

O - oo - ooo - je u Něho.
O - oo - ooo - o o o odchází.

Odchází, už skřípou schody,
prší a prší za můj paraván.
Vzpomínky z mýdla a vody
prasknou jak puchýře, co propíchněš
si sám.

Jen nepochopím, jak jsem mohl,
pustit tě s malým deštníčkem do velkého
světa.
Nejsi babeta a nejsi popleta,
ne každé dveře vedou do léta.

Tak končí tenhle smutný příběh,
který byl zaručeně pravda.
O tom jak Madla od zdymadla
padla, když pustila se madla.

O - oo - ooo - je u Něho.
Něho!